

Sygn. akt V KK 459/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. S.**

skazanego za czyny z art. 148 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 lutego 2022 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w S.

z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego częściowo wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 18 czerwca 2020 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego M. S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa [...], w której wymienione orzeczenie zostało zaskarżone w całości. Obrońca sformułował w kasacji trzy zarzuty odnoszące się do rażącego naruszania przepisów postępowania oraz zarzut ewentualny w przedmiocie rażącej niewspółmierności orzeczonej kary w zakresie obu przypisanych skazanemu czynów.

Pismem z dnia 22 grudnia 2021 r. skazany M. S., powołując się na przepis art. 532 k.p.k., wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W jego uzasadnieniu podał: „otrzymałem karę śmierci (dożywocie) i dlatego wiem, że

niedługo będę musiał umrzeć poprzez odebranie sobie życia (...). Przed śmiercią chciałbym zobaczyć jeszcze mamę na wolności. Pójść na spacer do lasu z psem, a pod koniec spaceru oglądać po raz pierwszy od 2,5 roku zachód słońca. A później najlepiej poddajcie mnie eutanazji”. Nadto, zakwestionował popełnienie przypisanych mu zbrodni, twierdząc że zdarzenia objęte wyrokiem skazującym stanowiły nieszczęśliwy wypadek, gdyż strzelnica której był klientem, nie zapewniła mu należytego bezpieczeństwa, a on sam nie zamierzał nikogo skrzywdzić. W konkluzji skazany wniósł o uwzględnienie wniosku.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z regułą przewidzianą w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia, niemniej unormowanie zawarte w art. 532 § 1 k.p.k. – na zasadzie wyjątku – stwarza możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji. Decyzja wstrzymująca rzeczoną wykonalność winna zapadać jedynie w sytuacji, gdy treść zarzutów kasacyjnych dostarcza podstawy do stwierdzenia oczywistego i rażącego naruszenia prawa, wskazując tym samym na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Pozwala to wówczas – w drodze wspomnianego wyjątku – odstąpić od respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, Lex nr 2449778; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18, Lex nr 2506101; z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17 Lex nr 2242367).

Wstępna ocena kasacji wniesionej na korzyść M. S. nie pozwala stwierdzić oczywistej zasadności zarzutów, które zostały w niej zaprezentowane. Rzecz jasna, obecnie poczyniona konstatacja w sposób definitywny nie przesądza o wyniku przedmiotowej sprawy. Kwestia oceny zasadności podniesionych zarzutów będzie przedmiotem pogłębionej analizy Sądu Najwyższego w momencie rozpoznania wniesionej kasacji.

Same zaś dolegliwości, które stanowią naturalną konsekwencję izolacji penitencjarnej (w tym też te wpływające na sferę psychiczną osadzonego, o czym świadczy treść rozpoznawanego wniosku oraz innych pism kierowanych przez skazanego do Sądu Najwyższego), nie mogą determinować zastosowania instytucji

przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. W tej kwestii należy przypomnieć, że skazany – adekwatnie do istniejących potrzeb – ma prawo do skorzystania z pomocy psychologa.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

a.S.